

Ещѣ въ уста та ми гори
 Ты отъ нейно-то пламтѣніе
 Мей та вѣрность разбери.

(Ти Орѣо фенгарѣки.)

Отъ какъ кѣжно ма погледнѣ
 Съ сладкогледни Очицы,
 Гдѣ-то ходишъ, гдѣ-то седишъ
 Нито знаишъ, не личи.

На гърдце ми люта рана,
 Бѣшенъ пламъкъ у гърды,
 И тѣрпене не отѣнишъ,
 Видѣхъ за-то повѣди.

Да мълчи са самъх убивамъ
 Толкоуъ Огънь са не крий;
 На, бликленъ съмъ въ тѣбѣ открывамъ,
 Сърдншъ ли са? — Ты ма убій.

Знамъ, премилнчка дѣшце,
 Че не си свободна, знамъ,
 И за твой-то красно лице
 Не щатъ откупъ за да дамъ.

Тай като е що да стоишъ,
 Научи ма пѣшце!